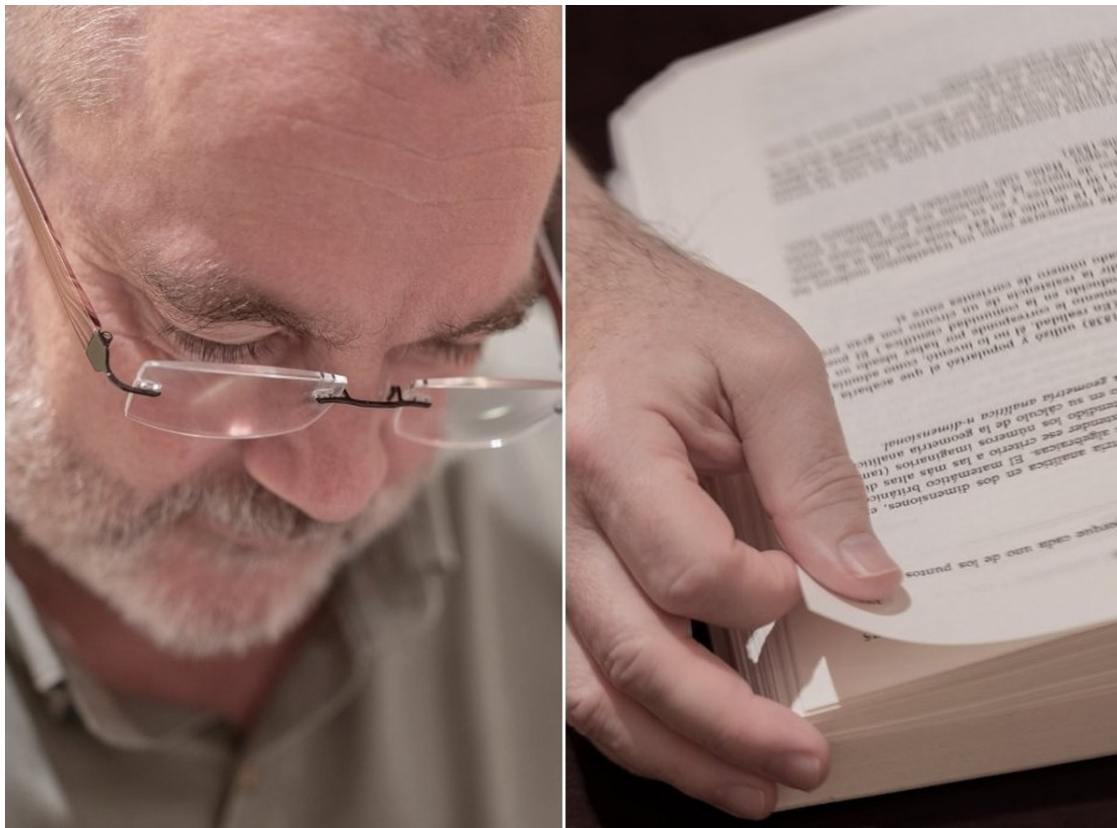

Una educació diferent és possible

Les reflexions del professor anglès Steve Higgins, investigador de l'Education Endowment Foundation

Steve Higgins creu que una educació diferent és possible | Alma, la xarxa social social

¿El sistema educatiu s'ha de proveir de noves estratègies per millorar i, entre altres coses, reduir les desigualtats socials. Gràcies a EduCaixa (https://www.educaixa.com/ca/home/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=) arriba a Espanya un nou enfocament basat en les evidències per determinar les estratègies educatives més eficaces (https://www.educaixa.com/ca/-/steve-higgins-de-la-evidencia-a-la-practica/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=).

[noindex]

En parlem amb un dels precursors del sistema, el professor anglès Steve Higgins, investigador de l'Education Endowment Foundation (<https://educationendowmentfoundation.org.uk/>). Ho fa a Alma, una nova manera de parlar de la realitat social (https://miradesambanima.org/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=). Amb actitud i optimisme. Des de la diversitat. I a partir de les històries de "la Caixa". Alma, la xarxa social social vol ser també un punt de trobada de les infinites realitats socials del nostre món.

- Ens pots explicar com funciona aquest mètode pioner?

- A l'Education Endowment Foundation hem creat una sèrie d'eines basades en les evidències que hem obtingut i que mostren l'eficàcia dels diversos mètodes utilitzats. Fem servir casos particulars per mirar de crear un mapa de la recerca i elucidar quins enfocaments són els que funcionen. Per exemple, sabem que tot el que afavoreixi la interacció entre alumne i professor tendeix a ser més eficaç.

[noticia]191741[/noticia]

- Resulta difícil avaluar l'educació en termes d'eficàcia perquè no sabem quins efectes produeix un aprenentatge a llarg termini.

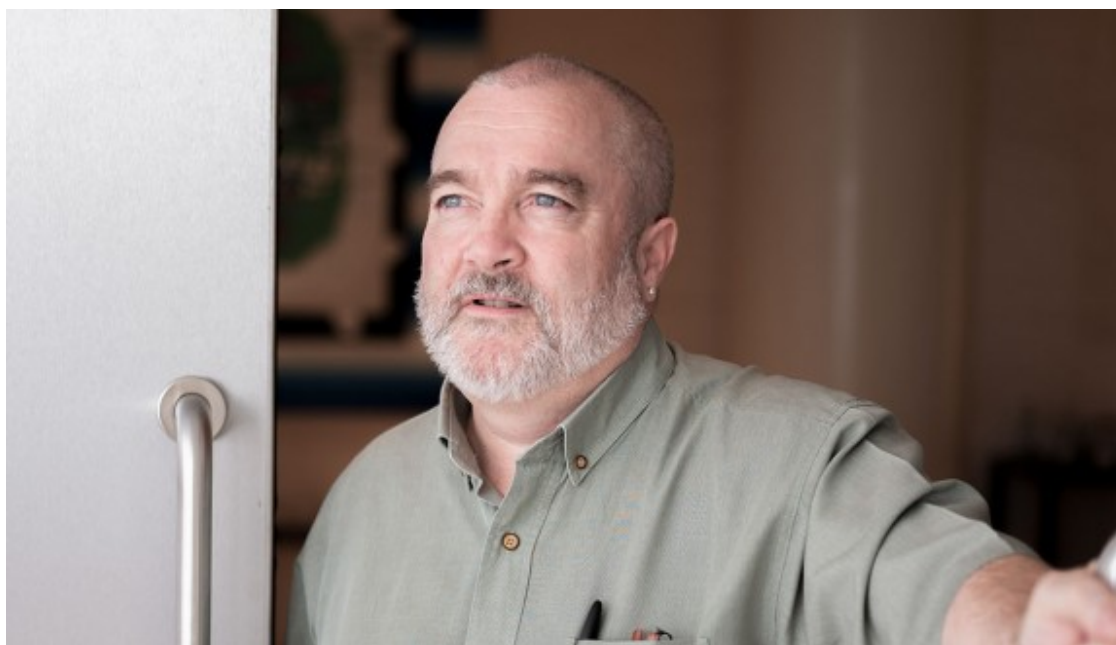
- Exactament. Podem fer una analogia amb la medicina, on els resultats no es limiten a solucionar un problema concret, sinó que contribueixen a crear persones sanes durant tota la vida. L'educació també és un projecte a llarg termini i per ara tenim poca informació sobre els seus efectes en un futur llunyà. El que sí que podem fer és ajudar els professors a prendre decisions que, a curt termini, siguin més eficaces, especialment pel que fa a lectura, l'escriptura i les matemàtiques.

- Què et va portar a desenvolupar aquest mètode? Quina necessitat vas veure que havies de satisfer?

- La idea d'introduir les evidències en l'educació té una llarga història, uns 20 anys, quan la gent va començar a adonar-se de la importància de sistematitzar el coneixement i la informació. En cas contrari, els professors ho han d'aprendre tot pel seu compte. En el meu cas, jo era professor de primària i en passar a una educació superior em vaig adonar que disposar de dades i evidències m'hagués ajudat a ser més bon professor. La meva intenció va ser estructurar aquestes dades de manera estructurada per ajudar els professors a prendre decisions millors i que aquestes evidències estiguessin a l'abast de tothom.

- Quins resultats s'han obtingut fins ara fent servir aquest mètode i com poden canviar la nostra manera d'enfocar l'educació?

- Sabem que hi ha aspectes sobre la interacció que es produeix a classe que marquen la diferència. No es tracta només d'explicar als alumnes si s'han equivocat o no, sinó, sobretot, d'explicar-los per què. Sovint els estudiants no saben com corregir els errors i aquesta és la informació més important que els professors els poden donar. L'altre aspecte fonamental pel que fa a resultats és mirar de traslladar la responsabilitat del professor a l'estudiant. Cal donar-los habilitats i estratègies per planejar, controlar i avaluar l'aprenentatge. En fer-ho, l'estudiant assumeix més responsabilitat respecte del rendiment. Un altre aspecte fonamental, durant els primers anys, és desenvolupar el llenguatge oral per articular correctament el pensament en les diferents disciplines. Aquestes són les tres àrees més importants.

Steve Higgins. Foto: Alma, la xarxa social social

- Aquest mètode està especialment adreçat a alumnes procedents de famílies desafavorides?

- A Anglaterra, l'entorn social dels pares té una gran influència en com els anirà l'escola als fills, i això no és just. Els infants d'entorns més afavorits acostumen a ser molt bons a l'hora d'establir estratègies que els siguin útils, perquè ja tenen un capital social i més confiança en ells mateixos. Les nostres estratègies volen contribuir a fer que els menys afortunats guanyin confiança, tot i que no sempre és fàcil.

- Què penses de la manera tradicional d'avaluar els alumnes, mitjançant les notes?

- Sembla que volem que l'educació sigui capaç d'ordenar els alumnes segons les notes que obtenen. Això és molt pràctic per als empresaris i les universitats, però no és necessàriament útil a l'hora de saber per què ho han fet bé o no. I per a mi, aquest "per què" és la clau de l'intercanvi que he comentat abans. No dic que haguem de prescindir de les notes, però els professors necessiten més informacions sobre quina mena d'errors cometen els alumnes i per què els han comès.

- El món està canviant a gran velocitat i la nostra manera d'aprendre, també. Com es pot adaptar l'educació a un món tan tecnològic i interconnectat?

- Les xarxes socials, l'accés a la informació o l'ús dels vídeos de YouTube han canviat moltes coses des de l'època en què jo anava a escola. L'aprenentatge es pot produir de manera ràpida amb YouTube si volem solucionar un problema particular, però a mi no m'agradaria que el cirurgià m'operés basant-se en un vídeo que ha vist a la xarxa. Continuem necessitant un coneixement profund i ric, i per això necessitem un professor que faci les connexions.

- Potser les noves tecnologies ens han fet perdre una part de la capacitat per concentrar-nos durant un llarg període de temps?

- No podem deixar que l'ensenyança esdevingui una diversió més, és important fomentar la

persistència. Potser no hauríem de fer servir les mateixes eines que fèiem servir, però no cal perdre aquestes habilitats. Per exemple, els nostres alumnes escriuen sempre a mà, això els obliga a aprendre a compondre un text escrit, a estructurar-lo. Quan escrius amb l'ordinador pots escriure un bocí aquí, un altre allà, copiar-lo i enganxar-lo, desplaçar un fragment, etc., i això et dona fluïdesa. Nosaltres els hem d'ensenyar a manejar totes dues formes.

- EduCaixa està començant a implantar aquest sistema a Espanya, com s'està desenvolupant el procés?

- La idea és aprofitar la feina de l'Education Endowment Foundation i mirar de desenvolupar la mateixa mena d'estratègies. La nostra fundació ha creat un kit d'eines, de la qual EduCaixa ha produït una versió en espanyol, i també una xarxa d'escoles que miren d'introduir el mètode a les seves classes. El pla aquí és que, en col·laboració amb Summa, un centre xilè de recerca sobre educació, es comencin a produir materials que els professors puguin convertir en estratègies a les aules. És una feina de col·laboració i recerca que busca que les evidències serveixin per millorar l'educació i saber què hem de descartar i què conservar. Només estem al començament del procés.

[noticiadiari]2/191223[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/191020[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/190024[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/188237[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/187919[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/187538[/noticiadiari]